

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Daabs-Pagten. I Anledning af S. T. Hr. Stiftsprovst Clausens Barne-Daab og offentlige Erklæring

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 6. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1832_501A-txt-shoot-idm208/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

ding, da er det mig vistnok meget forklarligt, men det beviser derfor ikke mindre klart, at vi gammelbøgs Christne er ikke stærkt, hvort Man holder paa os men ei paa vor Tro.

Naar Man nu ovrulshødet af Hr. Stifts-Præsidentens offentlige Erklæring ser, at han ikke har mindste Medlidenskab med os, men kun med sig selv og sine gode Venner, saa han vil have Klagerne forebyggede for Fremtiden, ikke ved at Præstene holde sig Leven efterrettelig, ikke heller ved, at os gives Lov til at træde ud af Stats-Kirken, og ei engang ved at vi sit den yderst iarevelsige Frihed at lade vore Børn døbe af hvilken beskikket Præst vi vilde, men ene og alene ved at Lovene for andre efter hans Hoved, da synes Maalet vist nok at være fuldt, og vilde virkelig være det, dersom Stiftsprovst Clausens Villie var Lands-Lov, men da den, Gud ske Lov, ikke er det, anser jeg det ikke blot for Umågen værdt, men for hellig Pligt haabe mod mine Med-Christne og mod vor milde, upartiske Dørlighed, at episke Sagen saa godt som det staaer i min Magt. Jeg har det saameget mere, som jeg ved flere Leiligheder har mærket, at mange Hæer end Man skulde tænke komme i et besynderligt Tilfælde, naar Talen er om hvad Man kalder Liturgi, saa de enten slet ikke eller dog kun meget dunkelt Hjelpe smeltet Naade-Midler og Kirke-Sikke, kjønde det netop var det store Stiel, Morken Luther satte mel-

lem os og Paven, og kjønde det er soleklart, at medens tusinde Sikke kan indføres og udføres, uden at det siger stort i Kirken, saa staaer og falder den med sine Naade-Midler, forbi de er det eneste Grundvirkelige, Objective i den.

Det er vist nok i det Mindste alle Præster vittetligt, at Paven opregner syv Naade-Midler (Sacramenter), men selv han indrømmer dog, at Daaben og Nadveren, som indstiftede af Herren selv og som Almindelige for alle Christne, er de Ypperste, og Luther paafø, det var de Treste; men ikke desto mindre kom den lirkelige Tanke-Gang, fra Pietisternes Dage, i en saadan Forvikling hos os, at naar Talen var om Forandringer i Liturgien, da talde Man om Ordene især ved Daaben, ligesom om dem ved Brude-Vilfen, eller i en af Søndags-Collecterne, og det er denne Tanke-Gang Stifts-Præsident Clausen er saa dybt inde i, at det er meget troeligt, det ikke engang ahner ham, der er nogen synderlig Forstiel. Men nu er der desuagtet en ret stor og isinesfaldende, thi om Man rent afflaffede Brude-Vilfen, gjorde Man maaskee vel Staten, men ei Kirken mindste Skade; men afflaffede Man derimod Daaben, som er Døptagelsen i Kirke-Samfundet, da ophørvede Man unøgtelig for Fremtiden Samfundet med det Samme.

Men er nu den Christelige Daab blot et Døp-

